

Ministerie van Infrastructuur en Milieu

EENVOUDIG BETER

Stand van zaken ontwikkeling Omgevingswet

Kabinetsnotitie maart 2012

Ruimte voor ontwikkeling, waarborgen voor kwaliteit

Op 9 maart 2012 is de 'Kabinetsnotitie stelselwijziging omgevingsrecht' uitgekomen. Dit factsheet geeft de Kabinetsnotitie kort weer en de stand van zaken van de ontwikkeling van de Omgevingswet. De Kabinetsnotitie maakt de achtergrond, structuur en de werking van de instrumenten van de beoogde wet duidelijk. Dan ontstaat een beeld van een integraal en vereenvoudigd stelsel.

De komende maanden staan in het teken van consultatie: toetsen van de kabinetsnotitie en meedenken over de verdere ontwikkeling van de wet. Zodat eind 2012 een door de praktijk gedragen wetsvoorstel Omgevingswet naar de Raad van State kan worden gestuurd.

Hoe meedenken?

- Via internetconsultatie 13 maart tot 11 april 2012, zie www.internetconsultatie.nl
- Via een informatiebijeenkomst over de Kabinetsnotitie op 2 april in Amersfoort
- Via gerichte werksessies ter verdieping voor specifieke doelgroepen in de periode maart - augustus
- Via de LinkedIn groep van Eenvoudig Beter

Blijf op de hoogte via de Omgevingswetsite op Pleio: <https://omgevingswet.pleio.nl> en de nieuwsmail Oog op de Omgevingswet.

“Ik ga een vergaand vereenvoudigd en gebundeld omgevingsrecht neerzetten. Dat niet alleen de knelpunten van vandaag oplost maar ook een goede basis biedt voor de maatschappelijke opgaven van morgen.”

Melanie Schultz van Haegen, minister van Infrastructuur en Milieu

Omgevingswet in kort bestek

In Nederland willen we wonen, werken, ondernemen en recreëren in een aantrekkelijke omgeving. Maar het huidige omgevingsrecht is te ingewikkeld geworden. Inmiddels zijn er 60 sectorale wetten, 100 AMVB's en honderden regelingen op het gebied van de leefomgeving. Daarom werkt minister Schultz van Haegen aan één samenhangende Omgevingswet die de regels vereenvoudigt en bundelt. Een wet die ruimte maakt voor ontwikkelingen, voor innovatie en duurzaamheid, en de kwaliteit van de leefomgeving verzekert. Zodat we de maatschappelijke opgaven beter kunnen aanpakken. Belangrijk is dat de wet nauw aansluit bij de praktijk dankzij inbreng van overheden, bedrijven en organisaties. De Omgevingswet is een ingrijpende vernieuwing, maar ook een logisch vervolg op eerder in gang gezette veranderingen met de Waterwet, Wro, Wabo, Sneller & Beter en de Crisis- en herstelwet. De ambitie is: minder regels, gestroomlijnde plannen en procedures, meer ruimte voor lokaal maatwerk en particulier initiatief, minder onderzoekslasten en betere besluitvorming. 'Eenvoudig Beter' dus.

Waarom vernieuwing Omgevingsrecht

Centraal bij de vernieuwing van het omgevingsrecht staat: ruimte maken voor ontwikkelingen en de kwaliteit van onze leefomgeving waarborgen. Iedereen is gebaat bij een goede inrichting van ons land. Op het gebied van water, wonen, milieu, natuur, verkeer en vervoer, ruimtelijke ordening, cultureel erfgoed, enz. zijn er regels voor de inrichting van onze leefomgeving. We willen immers allemaal wonen, werken, ondernemen en recreëren in een aantrekkelijke omgeving. Dat betekent goed omgaan met de schaarse ruimte en flexibel inspelen op veranderingen. Maar het omgevingsrecht geeft problemen in de praktijk en we staan nu ook voor andere opgaven. De groeiende samenhang tussen sectorale projecten en activiteiten, de omslag naar duurzame ontwikkeling en de groter wordende verschillen tussen regio's zijn aanleiding om het omgevingsrecht vernieuwen.

Waar schort het aan?

Vooral de laatste tientallen jaren is het omgevingsrecht uitgegroeid tot een complex geheel met vele sectorale regels en procedures. Om aan de toenmalige maatschappelijke problemen het hoofd te bieden, zijn in het verleden allerlei wetten en regels gemaakt om zorgvuldig met alle belangen om te gaan. Van de Mijnwet uit 1810 tot een Crisis- en herstelwet twee eeuwen later. Inmiddels zijn er meer dan 60 wetten, 100 amvb's, honderden regelingen en 40 planvormen. Het stelsel is te complex geworden. Bij gebiedsontwikkelingsprojecten lopen we aan tegen ingewikkelde procedures en gebrek aan samenhang tussen sectorale regels. Het doolhof aan regels geeft onzekerheid, leidt tot bezwaarprocedures en rechtszaken, irritatie over stroperige besluitvorming en onnodige onderzoeks- en plankosten. Bestuurders missen afwegingsruimte om knopen door te hakken en bedrijven krijgen

onvoldoende ruimte om te innoveren. Terwijl we nu voor integrale opgaven staan zoals de herstructurering van bedrijven-terreinen en kantoren, de overgang naar duurzame energie, het zorgen voor mobiliteit, natuur en waterveiligheid.

De oplossing

Minister Schultz van Haegen van Infrastructuur en Milieu (IenM) wil samen met de andere leden van het kabinet zorgen voor een goede wettelijke basis om huidige en toekomstige problemen aan te pakken. Deze tijd vraagt om helderheid en daadkracht. Het kan eenvoudiger en beter. Met een samenhangende Omgevingswet die aansluit bij de praktijk kunnen we doelgericht aan de kwaliteit van de leefomgeving werken. Dat geeft ruimte voor ontwikkeling, maakt het voor burgers, ondernemers en overheden gemakkelijker om initiatieven te ontplooiën, levert tijdswinst op en bespaart op plankosten. De ambitie is: minder regels, gestroomlijnde plannen en procedures, meer ruimte voor particulier initiatief en lokaal maatwerk, minder onderzoekslasten, snellere en betere besluitvorming en meer omgevingskwaliteit.

Integrale wet

Gekozen is om van de grond af aan een nieuw, samenhangend stelsel van omgevingsrecht te ontwerpen. Vijftien bestaande wetten (bijvoorbeeld de Waterwet, de Crisis- en herstelwet, de Wet ruimtelijke ordening) worden geheel geïntegreerd in de Omgevingswet. Van ongeveer 25 andere wetten gaan de onderdelen over omgevingsrecht naar de Omgevingswet. Twee wetten (Wet ammoniak en veehouderij en Wet geurhinder en veehouderij) worden in zijn geheel ingetrokken, omdat de verantwoordelijkheid voor dit beleid verschuift naar provincies en gemeenten (zie bijlage overzicht wetten achterop het factsheet).

De nieuwe wet biedt straks hét integraal wettelijk kader voor beheer en ontwikkeling in de fysieke leefomgeving. De sectorale wetgeving die betrekking heeft op de fysieke leefomgeving krijgt een plaats in de nieuwe wet. De Omgevingswet bestrijkt alle gebiedsgerichte aspecten van de leefomgeving: gebieden, infrastructuurele netwerken, de gebouwde omgeving en de kwaliteit van de fysieke omgeving.

Betrekken uitvoeringspraktijk

Binnen het programma Eenvoudig Beter wordt nu gewerkt aan de wetsteksten. Het is een interdepartementaal programma onder leiding van het ministerie van Infrastructuur en Milieu samen met de ministeries van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie, Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Veiligheid en Justitie, Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en Defensie. Bij het wetgevingsproces wordt veel waarde gehecht aan de ervaringen vanuit de uitvoeringspraktijk. Deze moeten helder doorklinken in de nieuwe wet. Daarom betrekken we andere overheden, natuur- en milieuorganisaties en het bedrijfsleven bij het wetgevingsproces. We vragen deskundigen uit de praktijk om inbreng via adviescommissies en organiseren allerlei bijeenkomsten. Vanaf medio maart loopt er een maand internetconsultatie over de kabinetsnotitie stelselwijziging omgevingsrecht. Ook zijn er de komende maanden werksessies voor specifieke doelgroepen ter inhoudelijke verdieping. Op basis van al deze reacties wordt het wetsvoorstel Omgevingswet aangepast en nader ingevuld zodat het eind 2012 naar de Raad van State kan. Het is de bedoeling dat in de eerste helft van 2013 het voorstel voor de Omgevingswet bij de Tweede Kamer wordt ingediend. De inwerkingtreding is voorzien in 2014.

Uitgangspunten en werkwijze Omgevingswet

Hoofddoelstelling van de Omgevingswet is het maken van een veilige en gezonde leefomgeving en deze op een duurzame en doelmatige wijze beheren en ontwikkelen. De kwaliteit van de leefomgeving wordt gewaarborgd. Zaken op het gebied van de leefomgeving worden betrokken bij de beleids- en besluitvorming. Tegelijkertijd wordt het geheel aan wet- en regelgeving zoals dat in de loop der jaren is ontstaan, gestroomlijnd en vereenvoudigd. Het omgevingsrecht wordt daardoor inzichtelijker en gebruikersvriendelijker, waardoor besluiten over projecten sneller en doelmatiger zijn te nemen.

Vijf principes

De wet gaat uit van vijf principes:

- *'Gelijkwaardige bescherming'*
Uitgangspunt is het beschermingsniveau van de leefomgeving gelijk te houden. Als gezondheid en veiligheid te kort schieten, moeten deze worden verbeterd.
- *'Ontwikkelingsgericht en integraal'*
De Omgevingswet is ontwikkelingsgericht en bevordert integrale oplossingen. De wet stelt de gebruiker centraal. Hiervoor is nodig dat de doelen voor een kwalitatief goede leefomgeving helder zijn vastgesteld. Als dat bijvoorbeeld op regionaal niveau gebeurt, ontstaat op projectniveau ruimte voor passende oplossingen. De Omgevingswet bevordert een dergelijke programmatische aanpak, zoals bij het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit al eerder is toegepast. De opzet van de Omgevingswet is stimulerend in plaats van werend. Om ruim baan te geven aan innovatieve ontwikkelingen die ook goed zijn voor de omgevingskwaliteit wordt waar mogelijk uitgegaan van doelvoorschriften.

- *'Betere aansluiting op Europese wet- en regelgeving'*
De Omgevingswet begint bij internationale en Europese afspraken en sluit wat betreft de structuur beter aan op internationale verdragen en Europese richtlijnen. Europese regelgeving en verplichtingen uit verdragen worden in principe niet strenger geïmplementeerd dan strikt noodzakelijk. Uiteraard blijft het mogelijk – daar waar dat nodig is – aanvullende regels te stellen. Bijvoorbeeld met het oog op een nationaal gelijk speelveld voor het bedrijfsleven.
- *'Uitgaan van bestaande verantwoordelijkheidsverdeling'*
De Omgevingswet gaat uit van de verantwoordelijkheidsverdeling tussen gemeenten, provincies, waterschappen en Rijk zoals die nu is. Wel wordt rekening gehouden met recent gemaakte Bestuursafspraken, bijvoorbeeld over Water en Natuur.
- *'Vertrouwen als vertrekpunt'*
Vertrekpunt van de Omgevingswet is onderling vertrouwen in zowel overheden als marktpartijen. Zij moeten hun verantwoordelijkheden nemen en waarmaken. De Omgevingswet biedt hen de ruimte die daarvoor nodig is.

Vereenvoudigde instrumenten

Tientallen rechtsfiguren op het gebied van omgevingsrecht vervallen. Er blijven zes instrumenten over. De term bestemmingsplan verdwijnt, maar de functies blijven behouden, onder meer in de omgevingsverordening.

- *Omgevingsvisie*
Dit is een strategisch plan waarin een bestuursorgaan keuzes in de fysieke leefomgeving in samenhang beschrijft. De integrale gebiedsdekkende omgevingsvisie komt in de plaats van de huidige vijf wettelijke sectorale plannen: de structuurvisie voor ruimtelijke ordening, het waterplan, het milieu-beleidsplan, het verkeers- en vervoerplan en het natuurbeleidsplan.
- *Programma*
Een programma wordt opgesteld daar waar actieve overheidsbemoeienis nodig is om normen te halen. Voorbeeld van zo'n programma is het huidige Actieplan Geluid Rotterdam. In enkele gevallen zijn programma's wettelijk voorgeschreven ter implementatie van Europese richtlijnen.
- *Algemene regels voor activiteiten in de leefomgeving*
Waar mogelijk wordt een beroep gedaan op algemene regels en zorgplichten. De regels worden versoberd, geüniformeerd en geïntegreerd.
- *Omgevingsverordening*
Op grond van de Omgevingswet maakt elke gemeente, waterschap en provincie één gebiedsdekkende verordening voor de leefomgeving. Op gemeentelijk niveau vervangt de omgevingsverordening een grote hoeveelheid bestemmingsplannen en verordeningen. Sommige gemeenten hebben nu meer dan honderd bestemmingsplannen!
- Er komt één omgevingsvergunning en één bijbehorende procedure daar waar voor het uitvoeren van een activiteit een voorafgaande vergunning nodig blijft.

De zelfstandige vergunningstelsels worden geïntegreerd, zoals die voor water, ontgrondingen en voor werkzaamheden aan en rond spoor en wegen. Daardoor ontstaat meer gebruiksgemak voor initiatiefnemers.

- **Projectbesluit**

Het projectbesluit komt in de plaats van diverse sectorale besluiten, zoals het inpassingsplan en het tracébesluit. Daardoor wordt het omgevingsrecht overzichtelijker en kunnen besluiten over gebiedsontwikkelingsprojecten sneller worden genomen.

De stroomlijning van het omgevingsrecht houdt ook in dat *onderzoek* ter onderbouwing van besluiten sneller en doelmatiger wordt. Zo wordt de procedure voor de m.e.r. geïntegreerd in de procedure voor het projectbesluit. Ook wordt de houdbaarheid van onderzoeksgegevens verlengd en komt er meer zekerheid over de status van de gegevens. Onderzoeksgegevens kunnen gemakkelijker opnieuw worden gebruikt. Sommige onderzoeksverplichtingen worden geschrapt.

Ook komt er meer *flexibiliteit* door het instellen van algemene regels. Voorbeelden zijn een generieke regeling voor de programmatische aanpak en een algemene experimentenregeling. Daardoor ontstaat er meer ruimte voor regionale en lokale initiatieven

Verantwoordelijkheden

De wet regelt waar welke publieke verantwoordelijkheden voor het beheer en de ontwikkeling van de leefomgeving worden belegd. De Omgevingswet geeft de verschillende overheden zoveel mogelijk ruimte om hun taken zelf in te vullen. De spreiding van verantwoordelijkheden over provincies, gemeenten, waterschappen en het rijk blijft bestaan. Het betekent dat ook in de toekomst moet worden samengewerkt om integraal beheer van de fysieke leefomgeving waar te maken. Daarbij wordt gezocht naar een goede balans tussen de integrale afweging van belangen in een gebied en de sectorale verantwoordelijkheden van verschillende overheden.

Eén aanspreekpunt

Uitgangspunt is dat de overheid één gezicht laat zien aan de initiatiefnemer van een project. Er is één bevoegd gezag voor het samenstel van activiteiten, ook wanneer de activiteiten vallen onder de verantwoordelijkheid van meerdere bestuursorganen. Voor de aanvrager is er steeds één (elektronisch) loket: hij kan daar altijd een geldige aanvraag doen.

Eén ontwikkel- en beheercyclus

Met het ontwerpen van de Omgevingswet zijn de verschillende ontwikkel- en beheercycli in beeld gebracht van de wetten die worden gebundeld. Deze verschillende cycli worden in de Omgevingswet samengebracht in één ontwikkel- en beheercyclus. Het gaat daarbij om de drieslag: normen stellen, monitoren en zo nodig maatregelen treffen. Verder worden de verantwoordelijkheden, taken of verplichtingen die overheden en/of particulieren op grond van de wet hebben, zo sober mogelijk uitgewerkt, zodat een eenvoudiger stelsel tot stand komt.

Winst van de wet

De belangrijkste winstpunten zijn:

- Beter kunnen aanpakken van huidige en toekomstige maatschappelijke opgaven in de leefomgeving.
- Integratie van wetgeving op gebied van omgevingsrecht in één wet.
- Betere aansluiting bij EU regels.
- Minder regels, minder planverplichtingen en minder onderzoekslasten.
- Meer bestuurlijke afwegingsruimte.
- Meer ruimte voor duurzame en innovatieve projecten, en voor particulier initiatief.
- Betere en snellere besluitvormingsprocessen (Elverding werkwijze).
- Eén loket voor burgers en bedrijven.

In de praktijk betekent dit dat ingewikkelde gebiedsontwikkelingen eenvoudiger worden, bijvoorbeeld woningbouw bij oude industrie in combinatie met geluid en veiligheid. Ook de winst van de Tracéwet en de Crisis- en herstelwet voor versnelling van infrastructuur, woningbouw en duurzaamheidsprojecten komt bij elkaar in de Omgevingswet.

Hoofdlijnen Omgevingswet

De opbouw van de Omgevingswet sluit aan bij de ontwikkel- en beheercyclus van de fysieke leefomgeving, met als oogmerk duurzaam gebruik van de leefomgeving.

1. Algemene bepalingen en definities

Dit onderdeel van de wet geeft een eenduidige definitie van de kernbegrippen van de wet en regelt de reikwijdte van de wet. De algemene doelstelling van de wet wordt hier opgenomen: een duurzaam, veilig en doelmatig gebruik van gebieden en netwerken, en de verbetering en bescherming van de kwaliteit van gebieden en netwerken. De wet omvat de 'gebiedsgerichte' wetgeving over gebieden en netwerken (dijkkringen, energienetten, spoorwegen, enz.), bouwwerken voor wonen en werken, infrastructurele voorzieningen voor verkeer, vervoer, water en energie, natuur, archeologisch erfgoed, industriële installaties, voorzieningen voor milieu en afval.

2. Kwaliteit van de leefomgeving

Dit onderdeel heeft betrekking op de zorg van overheden voor een goede leefomgeving. Elke overheidslaag heeft hierin een eigen verantwoordelijkheid. Dit onderdeel stelt beheersnormen en geeft voorzieningen voor het verzamelen van informatie over de staat van de leefomgeving en het beoordelen daarvan. Voor een aantal onderwerpen als luchtkwaliteit, omgevingslawaai of overstromingsrisico's is dat Europeesrechtelijk ook verplicht. Als normen niet worden gehaald, onderneemt de overheid actie. Bijvoorbeeld door het opstellen van een operationeel plan of het maken van een programmatische aanpak.

3. Omgevingsvisies en programma's

Onderdeel 3 regelt het instrumentarium van overheden voor planvorming en de programmatische aanpak. De Omgevingswet integreert de verschillende planvormen die nu bestaan op allerlei deelterreinen en beperkt deze zoveel mogelijk tot de Europees verplichte planvormen. Er wordt gewerkt vanuit een vereenvoudigd systeem, al naar gelang de functie van het plan.

- *Strategische plannen* gaan in op de omgevingsvisie: een integrale langetermijnvisie met doelen en ambities voor de fysieke leefomgeving. Hierin worden de diverse domeinen van het omgevingsbeleid in samenhang beschouwd. De omgevingsvisie vervangt in ieder geval op rijksniveau de structuurvisie, het milieubeleidsplan en het waterplan.
- *Uitvoeringsgerichte (multi)sectorale plannen* voor de kortere termijn komen terecht in *operationele plannen*. Een dergelijk plan gaat over de inzet van middelen, instrumenten en maatregelen. Een voorbeeld uit de huidige wetgeving is het actieplan geluid. De Omgevingswet beperkt verplichte operationele plannen zoveel mogelijk tot de Europees verplichte planvormen. Het gaat dan om plannen op het gebied van onder meer water, natuur, milieu, luchtkwaliteit en afvalbeheer.

Onderdeel 3 bevat tot slot ook regels over de programmatische aanpak. Om de gestelde doelen voor de leefomgeving te kunnen halen, worden in een programma zowel maatregelen opgenomen die leiden tot verbetering van de leefomgevingskwaliteit als voorziene ontwikkelingen en projecten.

4. Algemene regels voor activiteiten in de leefomgeving

Dit onderdeel bevat algemene regels voor activiteiten en werken in de leefomgeving. Het zijn regels gericht op alle gebruikers van de omgeving: overheden die projecten uitvoeren, bedrijven en burgers. Onderdeel 4 regelt die zaken die geen voorafgaande individuele toetsing door het bevoegd gezag (vergunning) nodig hebben en waarvoor geen m.e.r.-plicht geldt, bijvoorbeeld rond aanleg, bouw, sloop, veiligheid en geluid.

Op wetsniveau worden voornamelijk de grondslagen geregeld voor de verschillende instrumenten. Zoals het Activiteitenbesluit en het Bouwbesluit, maar ook het decentraal stellen van regels in een omgevingsverordening, naast een aantal zorgplichten en enkele algemene regels. De algemene regels uit de verschillende huidige wetten worden gereduceerd, samengevoegd, afgestemd en op onderdelen vernieuwd. Een belangrijk deel van de winst van de vernieuwing van het omgevingsrecht (minder vergunningen, regels, onderzoeklasten en administratieve lasten) wordt behaald in samenvoeging en vernieuwing van de uitvoeringsregelgeving.

5. Omgevingsvergunning en projectbesluit

Onderdeel 5 ziet toe op activiteiten met gevolgen voor de leefomgeving waarvoor een voorafgaande toestemming van de overheid nodig is. Het geeft kaders voor de besluitvorming over projecten en voor doelmatig onderzoek en verbrede afwegingsruimte bij de toepassing van toetsingskaders. De aanpak volgens Elverding wordt mogelijk gemaakt en kan worden ingezet waar dit voordelen biedt.

De wet brengt de huidige veelheid aan rechtsfiguren voor besluitvorming over projecten terug naar twee vormen: het projectbesluit en de omgevingsvergunning.

- Het *projectbesluit* is bedoeld als een slagvaardige procedure voor projecten die voortvloeien uit de beheersverantwoordelijkheid van een overheid. Denk aan de aanleg van wegen of de energievoorziening. Hiermee worden procedures vervangen vanuit onder meer de Tracéwet, de Spoedwet wegverbreding, de Waterwet en de Rijkscoördinatieregeling. In een projectbesluit kunnen activiteiten direct van een uitvoeringsvergunning worden voorzien, of gefaseerd in een later stadium.
- De *omgevingsvergunning* is al ontwikkeld in de Wabo en wordt waar wenselijk verder verbreed. Met de omgevingsvergunning kan worden afgeweken van de omgevingsverordening. De reikwijdte van deze afwijkingsmogelijkheid moet nog nader worden uitgewerkt.

De Omgevingswet zet in op een betere aansluiting van de informatievraag van overheden op de fase van het project. De wet biedt de basis voor een doelmatiger en soberder onderzoek voor de besluitvorming over projecten en het hergebruik van beschikbare gegevens. Ook wordt gekeken naar uniformering van regels en procedures voor onderzoek en het schrappen van voorgeschreven onderzoeksverplichtingen waar dat kan.

De wet biedt op allerlei plaatsen meer bestuurlijke afwegingsruimte. In dit kader wordt ook bekeken of het bevoegd gezag de ruimte kan krijgen om een integrale afweging te maken, waarbij het eventueel kan afwijken van bestaande toetsingskaders. De initiatiefnemer staat daarbij aan de lat om aan te tonen dat de voordelen van het project ruimschoots opwegen tegen de nadelen van een beperkte normoverschrijding. Het moet gaan om een integrale belangenafweging met draagvlak.

6. Rechtsbescherming en Milieueffectrapportage

In de wet komt ook een onderdeel over voorbereidingsprocedures en rechtsbescherming. Uitgangspunt is dat de rechtsbescherming behouden blijft. Verder zal de wet zoveel mogelijk aansluiten bij de Algemene wet bestuursrecht. Ook gaat een onderdeel in op de m.e.r.-richtlijn en de richtlijn strategische milieubeoordeling. Beide richtlijnen bepalen in welke gevallen een m.e.r. respectievelijk een plan-m.e.r. vereist is. Recent is een voorstel bij de Tweede Kamer ingediend zodat de Crisis- en herstelwet van kracht blijft tot deze kan opgaan in de Omgevingswet.

In dit factsheet staan enkele onderdelen van de wet genoemd, het geeft geen volledig beeld. Lees daarvoor de Kabinetsnotitie stelselwijziging omgevingsrecht van 9 maart 2012 met de bijlage, de samenvatting van de memorie van toelichting. Deze bijlage is bij de kabinetsnotitie gevoegd om een beter beeld van de werking van het beoogde stelsel te geven.

Planning

- **Maart 2012** Kabinetsnotitie stelselwijziging omgevingsrecht Brief aan Tweede Kamer over aanpak omgevingsrecht.
- **Maart - augustus 2012** Politiek debat. Consultatiefase. Verder uitwerken wetsvoorstel tot concept-wetsvoorstel Omgevingswet.
- **Najaar 2012** Formele toetsing wetsvoorstel.
- **Eind 2012** Wetsvoorstel Omgevingswet naar Raad van State.
- **Eerste helft 2013** Indiening wetsvoorstel Omgevingswet bij Tweede Kamer.
- **Tweede helft 2013** Parlementaire behandeling Omgevingswet in de Tweede Kamer. Toezending aan Eerste Kamer.
- **2014** Behandeling in de Eerste Kamer. Inwerkingtreding Omgevingswet.

Bijlage overzicht wetten

• Gaat op in de Omgevingswet

Belemmeringenwet Privaatrecht
Crisis- en herstelwet
Interimwet stad-en-milieubenadering
Ontgrondingenwet
Planwet verkeer en vervoer
Spoedwet wegverbreding
Tracéwet
Waterwet
Wet algemene bepalingen omgevingsrecht
Wet beheer rijkswaterstaatswerken
Wet bodembescherming¹
Wet geluidhinder¹
Wet inzake de luchtverontreiniging
Wet ammoniak en veehouderij²
Wet geurhinder en veehouderij²
Wet milieubeheer³
Wet ruimtelijke ordening

• Deels of later op in de Omgevingswet⁴

Gaswet
Elektriciteitswet 1998
Lokaalspoor- en Tramwegwet / Wet lokaal spoor
Monumentenwet 1988
Mijnbouwwet
Onteigeningswet
Spoorwegwet
Spoorwegwet 1875
Waterstaatswet 1900
Woningwet
Wegenwet
Wet aanvullende regels wegtunnels
Wet bereikbaarheid en mobiliteit
Wet voorkeursrecht gemeenten
Wet herverdeling wegenbeheer
Wet kabelbaaninstallaties
Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken
Wet luchtvaart
Wet natuurbescherming (Boswet, Flora- en faunawet,
Natuurbeschermingswet 1998)
Wet voorkoming verontreiniging door schepen
Wrakkenwet
Zwemwaterwet (Wet hygiëne veiligheid badinrichtingen en
zwemgelegenheden)

¹ Na afronding van lopende vernieuwing.

² Beide wetten worden ingetrokken. Uitgangspunt van het kabinet is dat de verantwoordelijkheid verschuift naar het decentraal bestuur.

³ Niet-gebiedsgerichte onderdelen op een later moment.

⁴ Veel van de genoemde wetten omvatten naast omgevingsrechtelijke onderdelen ook bepalingen over bijvoorbeeld marktordering of niet-locatiegebonden activiteiten die niet in de Omgevingswet ondergebracht worden.

Meer informatie

Site Omgevingswet

<https://omgevingswet.pleio.nl> met

- Eenvoudig Beter nieuwsbrief 'Oog op de Omgevingswet'
- Publicaties, rapporten, Tweede Kamer brieven, o.a.:
 - Kabinetsnotitie stelselwijziging omgevingsrecht met Samenvatting Memorie van Toelichting
- Crisis- en herstelwet informatie
- Aankondigingen van bijeenkomsten
- Discussiemogelijkheid
- Link naar LinkedIn groep Eenvoudig Beter
- Overzicht tweets Omgevingswet

www.rijksoverheid.nl/ienm

Internetconsultatie

zie www.internetconsultatie.nl

Algemene vragen

postbus.eenvoudigbeter@minienm.nl

telefoon 070 - 456 12 82

Eenvoudig Beter / omgevingsmanagement
Arjan Nijenhuis, plv.directeur programmadirectie

Interdepartementaal Programma Eenvoudig Beter
ministerie van Infrastructuur en Milieu
Postbus 20901, 2500 EX Den Haag